

Felszerelés

Nem egy utolsó szempont, hogy mivel versenyzünk. Ezt értem a fegyverekre, lőszerre, de a felszerelésünkre is. A jó versenyzéshez meg kell teremteni az optimális feltételeket, mármint azt, ami rajtunk múlik. Például milyen fegyvert, lőszeret használok, de a felszerelés sem kivétel. Ki kell alakítanunk azt az állapotot, amiben csak magunk lehetünk a gyenge pont. Tehát, ha versenyzés közben hiba történik, akkor azt csak mi ejtethetjük. A legbosszantóbb dolog, ha a hiba a fegyverünk, felszerelésünk, lőszerünk miatt következik be. Tehát ezeket úgy kell megválasztanunk és karbantartanunk, hogy ha bosszankodni kell, akkor azt csak a saját hibánk miatt kelljen.

Egy I. P. S. C.-verseny általában szabadban zajlik, és eltart egész nap. Én most az I. P. S. C.-versenyzői felszereléséről szeretnék írni, amibe tulajdonképp minden beletartozik, így elkezdem felülről.

Mint tudjuk a legtöbb hatás fentről jön (még a situációs lövészetben is).

Mielőtt másra gondolnának, én a nap sugárzására vagy az eső hatásaira gondolok. Ezért célszerű – ha nem is kell mindig használni – egy napellenzős sapkát magunkkal hordani. Ellenfényes pályán jó hasznára lehet szemünknek

elvakulás ellen. Ha hátulról süt erőteljesen a nap és megfordítjuk sapkánkat, a napellenző nem engedi leégni a tarkónkat. Erről az ellenfényes pályáról eszembe jutott egy szentendrei verseny érdekessége. Az egyik pályán viszonylag magasról, de szemből sütött a nap, és a célok árnyékos területen voltak. Természetesen feltettem a sapkám (nem, nem fordítva, napellenzővel fordítva), legalább ez segítsen egy kicsit látni. A bíró „sípolt”, én elkezdtem lőni. Az első lövések után már csak emlékezetből lőhettem a célok feltételezett helye felé, mert a löporfüstön visszacsillanó napfény teljesen eltakarta előlem a célokat. Na, ekkor éreztem azt, mintha előltöltős fegyverrel lőnék, és a céljaimat csak egy jótékony szellőfuvallat után láthatnám meg, a találatokról nem is beszélve. Egy

ilyen agyrémet úgy lehet megoldani, hogy nem ezen a pályán kezd az ember. Persze, mivel pálya- és csoportbeosztás van, ehhez kell a szerencse. Úgy, hogy a felszerelésünkben soha nem hiányozhat a szerencse. (Na, ez az, ami már nem rajtunk múlik.) A nagy hőségben milyen jól jön egy kis szél, vagy akár szellőcske. Találtam olyan sapkát, amelynek a napellenzőjébe egy kis propeller van beépítve, és a sapka tetején egy napelem gondoskodik arról, hogy ez mindig arcon fújja azt, aki felteszi. Egy ideig nagyon kellemes volt, amikor zavaró lett, úgy gondoltam, megfordítom, hogy hűtse a tarkómat. Vigyázat! Nem szabad hirtelen felnézni, mert a ventilátor úgy csinál, mint apa a hülye gyermekével – jól nyakon vág. De egyébként elmés szerkezet, az biztos. Persze vannak tartótarakos sapkák is. A situációs lövészetversenyeken (I.P.S.C.) kötelező hordani szemvédőt és fülvédőt.

A fülvédőknek rengeteg fajtája ismert. Én két részre bontanám, az egyik amelyet a fülbe bele kell illeszteni,

nyomni. Ez a fül járatát kitölti, és a töltőanyag tompítja a zajokat. Kis helyen elfér, egyszer használatos, vannak moshatók is, esetenként személyre szabottak. Van, akinél egyensúlyi zavarokat okoz (van olyan vélemény, hogy a rezgés hullámokat jobban továbbítják a hallócsontokhoz, mint a fültokok, bár erről szakorvos véleményét még nem hallottam).

A másik rész: a fültokok. Na, ezek között is sokfajta van. Mindenképpen olyat kell választani, aminek a védelmi képessége a lövés zajok ellen is jó. Nem elhanyagolható szempont az sem, hogy a fülünk jól elférjen a fültokban. Kényelmi szempont, az igaz, de ha idegesítő, hogy állandóan nyomja a fületem a fültok, akkor nem tudok teljes mértékben csak a feladatra koncentrálni. Vannak elektronikus fülvédők, amelyeknek a lényege az, hogy a beszédhangokat, a nem káros zajokat átengedik, illetve erősítik is, de a nagy intenzitású zajokat (pl. lövés zaj) levágják, nem engedik át a fülüg. Így beszélgetés közben sem kell levenni a fülvédőt, és kiabálás nélkül lehet beszélgetni, valamint nem kell attól tartani, hogy egy-egy lövésnél „ökölbe szorul az agyunk”, hiszen azt csak kis csattanásoknak halljuk. Van olyan elektronikus fülvédő, amely lövéskor teljesen kikap-

csolja az elektronikát (teljesen süket), és kettő-három másodperc után éled újra. Ezekkel kissé érdekes egy beszélgetés.

A fülvédőknek a fül dugókkal szemben Brazíliában láttam még egy előnyét. Igen erősen sütött a nap a XI. I.P.S.C.-világbajnokságon 1996-ban. Egy ilyen világbajnokságnak sok jellemzője van, de az egyik ilyen, hogy öt napon keresztül folyik a „viadal”, és mindez a szabadban. Egyik lövészársamnak – aki fül dugót használt – a második nap végén akadt egy kis problémája, miszerint úgy leégett a füle, hogy akár porhanyósnak is lehetett volna nevezni. A fülvédőre igen nagy szükség van. Én lökiképző vagyok, mindig használok fülvédőt. Mégis érzem, hogy romlik a hallásom. Úgy, hogy azoknak, akik nem használnak fülvédőt lövés közben vagy olyan lőtéren, ahol

lövészet folyik, azt üzenem, hogy CD-t már ne vegyenek, maximum ajándékba.

„A szem a lélek tükré”, vigyázzunk rá!

A szituációslövész-versenyeken elsősorban azért kötelező a szemüveg használata, mert az alkalmazott célok között vannak fémcélok is. Az ezekben becsapódó lövedékekről deformálódás

közben éles darabok szakadnak le, és ezek minden irányba szétröpülnek, így természetesen visszafel is. Ezek az éles repeszek akár felsérthetik a bőrünket is, de komolyabb sérülést nem okoznak, kivéve a szemünkön, ami nagyon érzékeny terület. Bár egyesek szerint „jó szemnek nincs párja”, mégis a térlátásunkhoz igen nagy szükségünk van mind a kettőre. Általában nem az kapja a repeszt, aki a lövedéket kilötte – bár velem történt már ilyen is –, hanem valaki a nézelődők közül, tehát ezért kell szemüveget használnia mindenkinek, aki a lőtéren tartózkodik. A szituációslövész-versenyeken igen nagy gondot fordítanak a biztonságra. Például, ha megépítették a rendezők a pályákat, van egy pályaatvétel, amit egy hozzáértő bíróról, az úgynevezett range master végez. Aki többek között, de elsősorban a biztonságot tartja szem előtt. Ha úgy értékeli, hogy nem biztonságos egy pálya, akkor azt át kell építeni.

Például, ha egy fémcél rossz szögben áll, ezzel veszélyezteti a versenyzőket, nézőket, azt át kell helyezni vagy le kell védeni. A pálya átvétele után a versenyen bíraskodó bírók lövik végig a pályákat, és ha ilyenkor jön ki valami hiba, a versenyre ezen is változtatnak. A fémcélokra egyébként 7 méteren belülről nem szabad löni. Ez szabály!

A szemüveggel szemben támasztott követelmények:

Legfontosabb, hogy ha mechanikai behatás éri, ne törjön, ne szilánkosodjon. Ezért nem lehet például üveg, mert az nagyobb bajt csinálna, mint hasznos. Legjobb, ha műanyag (például polikarbonát).

Direkt lövész-védőszemüveggé tekintünk úgy szemüveget, hogy söréttel lőnek rá, és azt is megfogja (reménykedem, nem emberen reklámozzák). Fontos még, hogy torzításmentes le-

gyen. Nagyon zavaró és fejfájást is okozhat, ha a látómezőnkben valami torzulást kell elviselnünk. A színe szinte bármilyen lehet. Egy időben sárga színű szemüveget használtam, ami kontrasztosabbá, világosabb érzetűvé teszi a látott képet. Egyszer egy versenyen színekkel jelölték meg célokat, és amilyen színű kártyát húztam, arra a színre nem lehetett löni. A színek: piros, sárga, zöld, kék. Én a kéket húztam. Közelről a kártyán nem is volt probléma, de amikor felnéztem a lölapokra, akkor csak a kék és a zöld színt nem tudtam megkülönböztetni. Találomra lőttem. Úgy, hogy mostanában szintelen szemüveget használok. A szemüveg és a homlok között kell, hogy legyen egy kis rés, mert különben adott körülmények között bepárasodhat. A nagy rés nem praktikus, mert egyszer előfordult, hogy egy pálya végrehajtása közben az egyik hüvely beesett a szemüvegem és az arcom közé. Nem tudott távozni, én pedig még csak a pálya felénél jártam. Mire végeztem, tálalható volt az arcom szemüveg alatti része. A szemüveget persze nem csak a szilánkok ellen érdemes használni. Hanem például, ha a fejverünkkel történik valami probléma, mondjuk eltörik, lerepül felénk valamely

része és megsérülünk, még mindig jobban gyógyul mindenünk, mint a szemünk.

Vagy ha lövés közben felénk fúj a szél, esetleg menet közben lövünk, ha van rajtunk szemüveg, nem megy bele a szemünkbe a kilőtt löpormaradvány stb.

Glicza Csaba

